

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

ญาติของนายแก้ว สิงหะกเชนทร์ และนายช้ออัน อำพล
ฉบับหนึ่ง และของพระประสงค์เกษมราษฎร์ ขอให้สภาแสดง
ความไว้อาลัยแก่ผู้เสียชีวิตในการรบ

๕๑

๒. รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ (วิสามัญ)
สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

๕๑

๓. ร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธศักราช
๒๕๕๔ ของรัฐบาล

๕๑

๔. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดควบคุมและดำเนิน-
งานการธุรกรการทำเหมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่ง
คณะกรรมการการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

๕๔

๕. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดตั้งศาล พิเศษเพื่อ
พิจารณาพิพากษาคดีความผิดฐานขบถภายนอก พระราช อาณา-
จักร พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญ ชุดที่
๒ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

๕๔

๖. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญกล้าหาญ
พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญ ชุดที่ ๓
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

๕๔

๗. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ
พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการการสามัญ ชุดที่ ๓
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

๕๕

- ๘. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเหรียญช่วยราชการ
เขตภายใน พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ
ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ๕๕
- ๙. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระ-
ราชบัญญัติยศทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ พุทธศักราช
๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จ
แล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๖
- ๑๐. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม กฎ-
หมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๔ คณะกรรมการ
สามัญ ชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ และที่ ๓ ๕๖
- ๑๑. ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเขตหวงห้ามคนต่าง-
ต่าง พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่
๒ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๖
- ๑๒. ญัตติขอรับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร เรื่องอนุสัญญา
สันติภาพระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว ๕๗
- ๑๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดการปกครองในดินแดนที่ ประเทศฝรัง-
เศสคืนให้แก่ประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล ๖๐
- ๑๔. พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พุทธ
ศักราช ๒๔๘๔ ๗๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๔๘๔ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๑๓๗ คน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้ง
ให้ท่านทราบ คือข้าพเจ้าได้รับญัตติ
ของนายแก้ว สิงหะเกษนทร์ และนาย
ช่ออัน อ่ำพล ฉบับหนึ่ง ของพระ
ประสงค์เกษมราษฎร์ ฉบับหนึ่ง มีความ
ต้องกันว่า จะขอให้สภา ฯ นลงมติ
แสดงความไว้อาลัยแก่ผู้ที่เสียชีวิตไปใน
การรบคราวนี้ มีทหารและตำรวจสนาม
มีความว่า

“ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้สภา
ผู้แทนราษฎรลงมติไว้อาลัยแก่ทหารและ
ตำรวจสนาม ผู้ซึ่งเสียชีวิต ในการปฏิบัติ
งานตามหน้าที่ในสมรภูมิ เนื่องในกรณี
พิพาท เรื่องปรับปรุงเขตแดนระหว่าง
ประเทศไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศสในคราว
นี้ และขอให้วิญญานของคณะวีรชน
เหล่านั้นไปสู่สุคติภพทั่วกันเทอญ”

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอเชิญชวน
ท่านทั้งหลายยื่นขึ้นแสดงความไว้อาลัย
๑ นาที

สมาชิกยื่นขึ้นแสดงความไว้อาลัย
๑ นาที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
รับรองรายงานการประชุมสภา ฯ
ครั้งที่ ๑/๒๔๘๔ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
ชุดที่ ๓

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาล

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรม-
การ) : รัฐบาล ขอเสนอร่างพระราช

บัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๔

หลักการ เพื่อขอพระราชทาน
วิสุงคามสีมาแก่วัดที่สมควร ได้รับเพื่อ
อุโบสถสังฆกรรม

เหตุผล เนื่องด้วยคณะรัฐมนตรี
พร้อมด้วยประชาชนพลเมือง และคณะ
สงฆ์ ได้จัดการ สร้างวัดขึ้นใหม่ วัดหนึ่งที่
ตำบลกุ่มแดง อำเภอบางเขน จังหวัด
พระนคร เพื่อเป็นอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
ให้ชื่อว่า "วัดพระศรีมหาธาตุ"
การก่อสร้างถาวร วัตถุที่จำเป็นบางส่วน
จะแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม๒๔๘๔
และจะได้นิมนต์พระสงฆ์ไปอยู่จำพรรษา
ในปีนั้น แล้วจะได้ก่อสร้างต่อไป จนกว่า
จะสำเร็จบริบูรณ์ จึงขอพระราชทาน
วิสุงคามสีมาสำหรับวัดนี้ เพื่อพระสงฆ์
จะได้ทำสังฆกรรมสืบไป

กระทรวงธรรมการได้นำเรื่องขึ้น
ถวาย ขออนุมัติ สมเด็จพระสังฆราชแล้ว
ท่านทรงอนุมัติแล้ว และในการนี้จำเป็นต้อง

ต้องออก พระราชบัญญัติ ตาม พระราช
บัญญัติเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าร่าง พระราช บัญญัตินี้ ควรจะรับหลัก
การไว้พิจารณา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง
พระราช บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรม-
การ) : รัฐบาลขอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอขอให้พิจารณารวดเดียว
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอให้
เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

ร่างพระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา

พุทธศักราช ๒๕๘๔

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า มีวัดที่สมควรจะได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เพื่ออุโบสถสังฆกรรม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพระราชทานวิสุงคามสีมา พุทธศักราช ๒๕๘๔

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้วัดพระศรีมหาธาตุ ตำบลกุ่มแดง อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา มีเขตกว้าง ๕๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร

มาตรา ๔ ให้คณะกรรมการอำเภอท้องที่ปกครองเขตให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
ควบคุมและดำเนินการ การ ชุกร การ ทำ
เหมืองแร่ทองคำ พุทธศักราช ๒๔๘๓
ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๑
พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการ
สภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
จัดตั้งศาลพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดี
ความผิดฐานขบถภายนอกพระราชอาณา
จักร พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะ
กรรมธิการสามัญชุดที่ ๒ พิจารณา
เสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้
เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระ ราช กำหนด

เหรียญกล้าหาญ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ พิ-
จารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่
๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภา ฯ
อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้สมควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
เหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ พิจาร-
ณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภา ฯ
อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
สมควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
เหรียญช่วยราชการเขตภายในพุทธศักราช
๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่
๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขา-
ราชการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับ^{นี้}สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมาย
ได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับ^{นี้}ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติ อนุมัติพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยศทหาร
พุทธศักราช ๒๔๗๙ พุทธศักราช ๒๔๘๔
ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๒ พิจาร
ณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
และที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภาฯ
อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
นี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับ^{นี้}ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติ อนุมัติพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญาพุทธ
ศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการ
สามัญชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อ
พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป
ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติ อนุมัติพระราชกำหนดเขต
หวงห้ามคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๔
ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๒ พิจารณา
เสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้วต่อไปพิจารณาในวาระ
ที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
สมควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิยกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณา
ญัตติขอรับความเห็นชอบจากสภาผู้แทน
ราษฎร เรื่องอนุสัญญาสันติภาพระหว่าง
ประเทศไทยกับฝรั่งเศส ซึ่งคณะกรรมการ
ธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญ
คณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่

ขอเรียนถามท่านกรรมาธิการว่าจะ
มีข้อความเพิ่มเติมหรือประการใดกรรมา
ธิการไม่มีข้อความที่จะแก้ไขเพิ่มเติม

ร.ท. ชุนศรีไกรพิสัยฐี (อุดร-
ธานี) : เมื่อวันวานที่ ๓ ไม่ได้ลงมติ
คือร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราช
กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณ
อาญา พุทธศักราช ๒๔๘๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ลงมติอีกทีก็ได้ไม่เป็นไร เพื่อให้หาย
ความข้องใจ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม กฏ-
หมายลักษณอาญา พุทธศักราช ๒๔๘๔
ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่าง

พระราชบัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฏ-
หมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก
ใช้เป็นกฎหมายได้ ขอปรบใจมากท่าน
ชุนศรีไกรฯ

ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่านนายก
รัฐมนตรี เป็นเรื่องด่วน คือเรื่องเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติจัดการปกครองใน
ดินแดนที่ประเทศฝรั่งเศสคืนให้แก่ประ-
เทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๔

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี) : ขอให้พิจารณาญัตติ
ขอรับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร
เรื่องอนุสัญญาสันติภาพระหว่าง ประเทศ
ไทยกับฝรั่งเศสก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในเรื่องอนุสัญญาสันติภาพระหว่างประ-
เทศไทยกับฝรั่งเศส ใครจะมีความเห็น
อย่างไรบ้าง

นายเฉลา เตาลานนท์(ตราด):
ความจริงข้าพเจ้าได้ไปซักถามในชั้น
กรรมาธิการแล้ว แต่ว่ายังมีความสงสัย
อยู่ในรายงานของเลขานุการในหน้า ๙
เรื่องพิธีสารระหว่างไทยกับญี่ปุ่น คือ

ข้าพเจ้าได้เรียนถามท่านผู้แทนทางรัฐ-
บาล ซึ่งได้ตอบว่า พิธีสารนี้เป็นสัญญา
ซึ่งไม่มีกำหนดอายุไว้ แต่ว่าครั้นมาดูใน
หน้า ๑๐ บอกว่าพิธีสารนี้เป็นเอกสาร
แถลงเจตนาของรัฐบาลในทางการเมือง
จึงไม่มีกำหนดอายุ แต่ได้ไขความออก
มาจากสนธิสัญญาจำเวญทางไมตรี ฉะ-
นั้นยอมมีอายุไปตามสนธิสัญญานั้น
ข้าพเจ้าสงสัยว่าที่แรกบอกว่าไม่มีกำหนด
อายุ แต่ตอนท้ายบอกว่ามีอายุ ไปตาม
สนธิสัญญาตามทางไมตรี ฉะนั้นจึงมี
ความสงสัยว่าเป็นอย่างไรกันแน่

พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า
วรรณไวทยากร (ประธานกรรมาธิ
การ) : ถ้าจะพูดถึงอายุตามกฎหมาย
แล้ว ก็ไม่มีอายุ คือแปลว่าใช้ได้ตลอด
ไป เพราะเป็นการแสดงเจตนาในทาง
การเมือง แต่เนื่องจากที่พิธีสารฉบับนี้
ได้ไขความออกมาจากสนธิสัญญาจำเวญ
ทางไมตรี เพราะฉะนั้นจึงควบบันไป
เพราะฉะนั้นคำว่า อายุ ที่ใช้กันในตอน
หลังนั้น ไม่ได้หมายถึงอายุตามกฎหมาย
แต่แปลว่าใช้ควบบันไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ผู้ใดเห็นควรให้ความเห็นชอบตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ เพื่อให้รัฐบาล
ให้สัตยาบันอนุสัญญาสันติภาพระหว่าง
ประเทศไทยกับฝรั่งเศสและบรรดาพิธีสาร
ตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุม
ได้ให้ความเห็นชอบ

ในเรื่องนี้กรรมาธิ การ ได้ ประชุม
ปรึกษาหลายครั้งหลายครา และได้
เชิญสมาชิกหลายคนไปเพื่อซักถาม และ
ได้มีสมาชิกไปพอสสมควร และกรรมา-
ธิการรายงานมาว่ากรรมาธิ การมีความ
เห็นเป็นเอกฉันท์ว่า สภาผู้แทนราษฎร
สมควรให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๕๔
แห่งรัฐธรรมนูญ เพื่อให้รัฐบาลให้สัต-
ยาบันอนุสัญญาสันติภาพระหว่างประเทศ
ไทยกับฝรั่งเศส บรรดาพิธีสาร เพราะ
ฉะนั้นในการที่ทำเรียบร้อยมาครั้งนี้ ข้าพ-
เจ้าขอกล่าวชมเชยท่านกรรมาธิ การ ที่ได้
ทำอย่างละเอียดลออจนเป็นที่พอใจของ
ท่านสมาชิกทุกคน

อนึ่ง เนื่องจากเรื่องสนธิสัญญานี้
ข้าพเจ้าได้รับอุบัติเหตุของนายสุวิซช พันธ-

เศรษฐี เรื่องญาติขอให้สภา ฯ ลงมติ
 ขอบคุณท่านที่ได้ทำงาน ให้แก่ ประเทศ
 ชาติ มีความว่า กรณีพิพาทระหว่าง
 ประเทศไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศส เรื่อง
 การปรับปรุงเส้นเขตแดน ได้สืบเนื่อง
 กันมาช้านาน เพื่อจะตัดปัญหาอัน
 ยุ่งยากในเรื่องนี้ รัฐบาลได้ส่งคณะทูต
 พิเศษ ซึ่งเดินทางไปประเทศญี่ปุ่นไป
 เจรจาท่อนโตจีนมาคราวหนึ่ง ครั้นเมื่อ
 ฝรั่งเศสในอินโดจีนใช้กำลังทหารรุกราน
 ประเทศไทย ฝ่ายไทยก็จำเป็นต้องใช้
 กำลังทหารป้องกันการรุกรานซึ่งได้รับ
 ความสนับสนุนจาก ประชาชาติ ไทยเป็น
 อย่างดียิ่ง ฝ่ายรัฐบาลซึ่งมีท่าน
 นายกรัฐมนตรีได้บริหารราชการ ในยาม
 คับขันเป็นอย่างดีตลอดมา กองทัพไทย
 ได้เข้าไปในดินแดนอินโดจีนฝรั่งเศสด้วย
 ความสามารถของแม่ทัพและผู้บังคับ
 บัญชาทั้งหลาย ซึ่งเป็นที่ยินดีโดยทั่วกัน
 ครั้น ประเทศญี่ปุ่นเข้าเป็นผู้ไกล่เกลี่ย
 คณะทูตไทยที่ส่งไปก็ได้มีโอกาสทำหน้าที่
 ตามนโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างดี

การที่ประเทศไทย ได้รับดินแดน
 บางส่วนคืนมาในคราวนี้ ก็เนื่องจาก
 ความองอาจกล้าหาญและความเสียสละ

ของเหล่าทหาร ความเข้มแข็งในหน้าที่
 ของตำรวจสนามตลอดจน ถึงข้าราช การ
 พลเรือนและประชาชน ซึ่งควรจะจารึก
 เกียรติคุณไว้ในประวัติศาสตร์ ของชาติ
 ชั่วกาลปาวสาน

ในที่สุด ข้าพเจ้าขอให้สภา ฯ
 ลงมติขอบคุณท่านที่ได้ ไปทำงาน ให้แก่
 ประเทศชาติจนบรรลุผลตามที่ได้เรียนมา
 ข้างต้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เมื่อใครมีความเห็นพ้องด้วยก็ขอให้แสดง
 ความชอบคุณโดยการปรบมือ

มีสมาชิกปรบมือ

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม
 (นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็นประธาน
 และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ตามที่สภา ฯ
 ได้ลงมติแสดงความชื่นชมยินดีในการที่
 ประเทศของเราได้ดินแดนคืนมาเมื่อกัน
 ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลแห่ง สมเด็จ
 พระเจ้าอยู่หัว ในนามของข้าราชการทั้ง
 ฝ่ายทหารและพลเรือน รู้สึกซาบซึ้งใน
 เกียรติยศที่สภาผู้แทนราษฎรแห่งประเทศไทย
 นี้ ได้แสดงความชื่นชมยินดีดังได้
 กล่าวมาแล้วนั้น แต่ในการที่ทางรัฐบาล
 กิติ ทางข้าราชการทั้งฝ่ายทหารและพล-

เรือนกิติ ได้กระทำกิจการให้สำเร็จลุล่วง
ไปได้ด้วยดีเช่นนั้น ก็ด้วยอาศัยความ
พร้อมเพรียงของพี่น้อง ประชาชาว ไทย
ทั่วกันเกือบจะเป็นเอกฉันท์ จึงได้เป็น
กำลังส่งเสริมให้บังเกิดความสามัคคีกลม
เกลียวกัน และให้บังเกิดกำลังอันยิ่งใหญ่
แก่ประเทศชาติของเรา และในที่สุด
เนื่องจากเหตุดังกล่าวมานี้ จึงเป็นกำลัง
ส่งเสริมกระตุ้นเตือนให้รัฐบาล ชำราช
การฝ่ายทหารและพลเรือนอื่น ๆ ซึ่งมี
หน้าที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาทคราวนี้ แม้
ว่าจะได้กระทำการเป็น การ เสี่ยง ชีวิต อยู่
ทุกวินาทีก็ตาม แต่ท่านเหล่านั้นก็หาได้
ย่อท้อต่อกิจการในหน้าที่แต่อย่างใดไม่มี
ความหวังอยู่เบื้องหน้าแต่เพียงจะให้
สำเร็จกิจตามหน้าที่ ซึ่งราษฎร ได้มอบ
ความไว้วางใจให้ท่านนั้น

นอกจากนั้นบรรดาท่านสมาชิกในที่
นี้ก็เป็นกำลังส่วนหนึ่ง เป็นผู้ให้ความ
อุปการ เป็นผู้ให้กำลังใจแก่รัฐบาล
และแก่ข้าราชการ ท้องปวงที่ ประ กอบ กิจ
ในคราวนี้และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งนี้
ในระหว่างที่ทางทหารได้ทำการรบอยู่นั้น
แม้ในเขตที่เป็นอันตราย ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติก็ได้ไปเยี่ยมทหาร ถึง ใน สนาม-

รบ การที่ท่านผู้มีเกียรติได้ไป
เยี่ยมทหารในสนามรบนั้น ข้าพเจ้าใน
หน้าที่ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้รับ
รายงานจากเจ้าหน้าที่ทหารในทุก ๆ ด้าน
ที่ท่านได้ไปเยี่ยม รู้สึกว่าทหารมีความ
รู้สึก ปลาบปลื้มปีติยินดีเป็นอันมากที่
บรรดาผู้แทนได้ไปเยี่ยมเขาถึงในสนามรบ
ซึ่งเป็นที่เสี่ยงภัยอยู่ไม่น้อย ทำให้เขา
เห็นน้ำใจในการที่ท่าน ซึ่งเป็นผู้แทน
ราษฎร ได้มีความรักบรรดาทหารเหล่านั้น
และเขายังรู้สึกกระลึกถึงบุญคุณ ของ ท่าน
ผู้มีเกียรติอยู่จนกระทั่งบัดนี้

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าในนามของ
ข้าราชการทหารและพลเรือน ข้าพเจ้า
ขอสนองรับความมีน้ำใจของท่านทั้งหลาย
ด้วยความรู้สึกเป็นเกียรติยศอย่างยิ่ง และ
ข้าพเจ้าในนามรัฐบาลของสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ไว้ในที่นี้ด้วยเป็นอย่างสูง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้รับร่างพระ
ราชบัญญัติจัดการ ปกครองในดินแดนที่
ประเทศฝรั่งเศสคืนให้แก่ประเทศไทย
พุทธศักราช ๒๔๘๔ ของรัฐบาลซึ่งได้
แจกให้ท่านเมื่อกัน

พล.ต. หลวงพิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็นประธานฯ และท่านสมาชิกทั้งหลาย รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติจัดการปกครองในดินแดนที่ประเทศฝรั่งเศส คืน ให้แก่ ประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๔

การที่รัฐบาล ขอเสนอ ร่าง พระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่า สภาฯ นี้ได้ให้สัตยาบันแก่อนุสัญญา ซึ่งคณะผู้แทนได้ไปลงนาม ณ กรุงโตเกียวมาแล้วนั้น และเมื่อภายหลังการ ให้สัตยาบัน นี้ ประมาณราวเดือนกรกฎาคม ก็จะได้รับคืนดินแดน ซึ่งได้คืนหมดตามอนุสัญญานี้ เพราะฉะนั้นทาง รัฐบาล จึง ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ นี้ เพื่อ จัดตั้ง จังหวัดและระเบียบการปกครองอื่น ๆ ขึ้นในดินแดนที่ประเทศฝรั่งเศส ได้คืน ให้แก่เราคราวนี้ ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หากว่า จะไปเสนอในตอนเปิดสภาฯ ในราววันที่ ๒๔ เดือนนี้ ก็อาจจะได้ แต่ที่ว่าที่ รัฐบาลเสนอมา ณ ที่นี้เป็นการด่วน ก็ใคร จะชี้แจงให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ทราบว่า เพราะเหตุว่าอยากจะได้จัดตั้งรูปองค์การ การปกครองอย่างนี้ และจะได้แต่งตั้งข้าราชการเตรียมไว้ แล้วจะได้ทำการอบรมชี้แจงแนะนำ ทางปฏิบัติ

เพราะเหตุว่าในการที่ไป ณ ที่โน้นก็เป็นดินแดนใหม่ ซึ่งเป็นดินแดนที่เรายังไม่คุ้นเคย เพราะฉะนั้นจึงอยากจะออกพระราชบัญญัตินี้ และได้แต่งตั้งข้าราชการ และเรียกมาอบรม จะได้ทำการชี้แจงปรับปรุงความเข้าใจกันเสียตอนนี้ ก็หวังใจว่าสภาฯ นี้จะได้เห็นใจรัฐบาล และให้ได้ประกาศออกใช้เป็นกฎหมายต่อไป นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา) : ตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ ถ้าจะพิจารณาดูก็ไม่แน่ว่าจะมีเหตุผลอะไรมาก แต่ว่าในการที่จะจัดตั้งจังหวัดใหม่ตามกฎหมายที่ซึ่งได้มีไว้แต่เดิมนั้น นำที่สภาฯ จะได้ทราบสักเล็กน้อยว่า จังหวัดนั้น ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ จังหวัดนั้น มีอำเภอและมีพลเมืองสักเท่าไร และน่าจะให้มีแผนทีประกอบ มาเพื่อให้สภาฯ ได้วินิจฉัยว่าควรแยกออกเป็นจังหวัดเล็กใหญ่เพียงไหน และควรหรือไม่ควรนั้นก็น่าจะได้พิจารณากันให้ถี่ถ้วน แต่ว่าเมื่อได้เสนอขึ้นมาในลักษณะที่ สั้น และ ข้อความเพียงเล็กน้อย ๆ ก็จำเป็นต้องรบกวน ขอความกรุณาต่อรัฐบาลเป็นที่ยิ่ง นอกจากเหตุจังหวัดตั้งได้กราบเรียนมาแล้ว ข้าพเจ้ายังมีความข้องใจอยู่ในมาตราท้าย ๆ ใน

เรื่องบรรจุน้ำราชการ เช่นอย่างในมาตรา ๕ ที่ว่า “เฉพาะระหว่างเวลาปรับปรุงการปกครองในจังหวัดเหล่านั้นให้สมานกับการปกครองในส่วนอื่นของราชอาณาจักร การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับ การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการในจังหวัดนั้น ๆ คณะรัฐมนตรีจะมีมติเป็นพิเศษประการใดก็ได้” คำว่า เพื่อให้การปกครองสมานกับราชอาณาจักรส่วนอื่น ๆ นั้น น่าจะตีมีระยะเวลาไว้ว่า เวลาสักเท่าไรจึงจะตีสมานกันเรียบร้อย เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัตินี้ก็คงใช้อยู่ตลอดไป ถ้าหากว่าเราถือว่าหลักการนี้ใช้ได้เรื่อยไป มติของรัฐบาลในการแต่งตั้งก็ย่อมจะมีอยู่เรื่อยไป ในอนาคตกาลจนไม่มีที่สิ้นสุดจึงขอทราบว่ารัฐบาลจะให้คำรับรองได้หรือไม่ว่า รัฐบาลจะจัดการปรับปรุงให้เหมาะสมกับราชอาณาจักรส่วนอื่น ๆ ได้ภายในระยะเวลาสักเท่าไร เพื่อในการบรรจุข้าราชการใดๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน นี้เป็นหลักสำคัญอยู่มากในเรื่องพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน การบรรจุ การแต่งตั้ง รัฐบาลก็คงจะได้ทราบอยู่ที่แล้วว่า ในเรื่องการบรรจุก็ดี การแต่งตั้งก็ดี

มักมีเสียงกล่าวกันว่าข้าราชการคนนั้นสามารถไม่ได้เป็น คนนี้ไม่สามารถได้เป็น แม้จะมีขอบเขตในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว เสียงต่างๆ เหล่านี้ก็หาหมดสิ้นไปไม่ และยังทำให้วงเขตนั้นกว้างขวางไพศาลแล้วก็เกรงว่า ถ้าใช้ไม่จำกัดเขตแน่นอนแล้ว การครหาที่จะมาสู่คณะรัฐบาลเอง

จึงใคร่จะขอเรียนว่าจะกำหนดเวลาไว้ได้หรือไม่ว่าสักเมื่อไร จึงจะได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับราชอาณาจักรส่วนอื่น ๆ และการปรับปรุงต่อจากนั้น ไปจะ ได้จัดการปรับปรุงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน นี้เป็นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ก็คือ ในมาตราต้นในเรื่องการบรรจุข้าราชการ ตามที่ทางราชการทหารได้มีคำสั่งไว้ในมาตรา ๔ อาจจะทราบว่าที่ทางราชการทหารได้สั่งบรรจุไว้แล้วเป็นข้าราชการซึ่งเป็นประชาชนชาวพื้นเมืองนั้น ตามที่รัฐบาลได้เคยประกาศ หรือเป็นคนไทยอันได้บรรจุโดยไม่ชอบนั้นมีจำนวนสักเท่าไร

พ.ต. หลวงเชวงศกิตสงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามที่ท่านสมาชิกมีความข้องใจ

สงสัย คือไม่ทราบว่ามีปริมาณของท้องที่
 ที่เราได้มานั้น กว่าจะจัดตั้งขึ้นเป็น
 จังหวัดหรือไม่นั้น รัฐบาลขอชี้แจงให้
 ทราบว่า สำหรับจังหวัดที่จัดขึ้นนั้น มี
 ท้องที่ซึ่งควรจะยกขึ้นเป็นอำเภอได้ ดังต่อไปนี้
 จังหวัดพระตะบอง มีอยู่ ๗ อำเภอ
 คือ อำเภอเมืองพระตะบอง อำเภอสังแก
 อำเภอระสือ อำเภอมงคลบุรี อำเภอ
 ศรีโสภณ อำเภอตึกโซ อำเภอไพริน
 จังหวัดฉะเชิงเทรา มีอยู่ ๖ อำเภอ คือ
 อำเภอบ้านพวก อำเภอกรันทบุรี อำเภอ
 พรหมขันธุ์ อำเภอลำโรง อำเภอวารี-
 แสน อำเภอจอมกระสาน จังหวัดนคร
 จำปาศักดิ์มี ๔ อำเภอ คือ อำเภอเมือง
 นครจำปาศักดิ์ อำเภอมูลป่าโมก อำเภอ
 ธาราบริวัต อำเภอมะโนไพร และกิ่ง
 อำเภอโพหนอง และจังหวัดลานช้าง มี
 ๕ อำเภอ คือ อำเภอสะมาบุรี อำเภอ
 ปากลาย อำเภอแก่นท้าว อำเภอเชียง
 สอด และอำเภอหงษา

ตามปริมาณของพลเมืองและพื้นที่
 สำหรับท้องที่ที่จะได้มานั้นสมควรจะจัด
 ขึ้นเป็น ๔ จังหวัด ตามพระราชบัญญัติ
 นั้น ส่วนที่ท่านสมาชิกข้องใจในเรื่อง
 เกี่ยวกับอำนาจการปรับปรุงซึ่งได้มอบ
 ไว้ให้แก่คณะรัฐมนตรี ในระหว่างเวลา

ที่มีการปรับปรุงนี้ การที่รัฐบาลเสนอมา
 ก็มีเหตุผลว่า เนื่องจากท้องที่ที่เราได้มา
 นั้นเป็นดินแดนใหม่ และบรรดาข้าราชการ-
 การซึ่งมีอยู่เดิมในยกย่อมจะมีอยู่บ้าง คือ
 บางคนอาจจะมิได้มีผลเป็นพิเศษ คือเมื่อ
 เราได้เข้าดำเนินการแล้ว เราไม่รู้ลู่ทาง
 เราก็กวจะให้เขาอยู่บ้าง ในกรณีเหล่านี้
 พวกเหล่านี้ก็มิได้มีความรู้
 ที่เราให้เขาเข้ามาตาม ข้าราชการ
 บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้

อีกประการหนึ่ง สำหรับข้าราชการ
 การซึ่งกองทัพสนามตั้งนั้น โดยมากก็
 เป็นผู้ที่ได้กระทำมาดีมีความชอบ และ
 เป็นผู้ที่ได้ดำเนินการและได้ร่วมมือกับ
 กองทัพสนามมาบ้าง และบางคนเป็นข้าราชการ
 ของฝ่ายฝรั่งเศสซึ่งได้หลบหนีมา
 สวามิภักดิ์ และบุคคลเหล่านี้ก็มีความรู้
 เป็นแพทย์และแพทย์สัตว์ต่าง ๆ เหล่านี้
 และเห็นว่าเขามีความรู้ จึงได้ส่งไป และ
 แม้ที่ทัพสนามได้ตั้งไปแล้ว เนื่องจากได้
 รับรองวิทยฐานะแล้ว

ส่วนเวลาที่จะให้เสร็จสิ้นเมื่อไรนั้น
 จะรับรองในขณะนี้ไม่ได้ แต่ว่าเราจะ
 ต้องรีบปรับปรุง และจะต้องไปดูท้องที่
 และจัดการปกครอง ซึ่งคง จะใช้เวลาอยู่
 บ้าง ซึ่งจะตอบในขณะนี้ให้เป็นการแน่

นอนไม่ได้ แต่ว่าให้เป็นที่เข้าใจว่ารัฐบาลไม่มีความประสงค์ที่จะเอาอำนาจนั้นไว้ให้เป็นการยุ่งยาก เพราะเรามีระเบียบในหลักเกณฑ์พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว และที่เอาไว้ก็เพื่อจะให้ภาระเหล่านั้นหมดไป

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอถามรัฐบาลสักเล็กน้อยว่า คือในการที่รัฐบาลให้ชื่อจังหวัดว่า ลานช้าง และวัฒนธรรมนั้น รัฐบาลอาศัยเหตุผลประการใดบ้าง

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : จังหวัดลานช้างนั้น คือมีเรื่องในทางประวัติศาสตร์อยู่มาก ข้าพเจ้าไม่สันหัดนัก แต่ว่าการตั้งเดิมก็คิดว่าจะตั้ง "นครโยนก" จริงอยู่เป็นชื่อที่มีมาแต่เดิมในประวัติศาสตร์ของเราทางพงศาวดารเหนือ แต่ความจริงโยกนั้นหมายถึงบาเบเรียนในภาษาบาลี และเป็นคำชาวอินเดียเรียกพวกกรีกซึ่งมารุกรานสมัยอเล็กซานเดอร์ ๆ เรียกว่าโยนก เราเข้าใจทางประวัติศาสตร์ทางโน้นเรียกประเทศกรีก ที่นี้สำหรับเราเคยมีคำว่าโยนกตามพงศาวดารนี้ และปรากฏว่ามันได้ลุ่มจมไปแล้ว ไม่ควรที่จะเอามาตั้ง

อีก ที่จริงมีในทางประวัติศาสตร์ รัฐบาลเห็นว่าควรจะเป็นจังหวัดลานช้าง โดยเห็นว่าใน ท้องที่ที่นั่นเป็น ลานช้าง และควรจะได้สถาปนาชื่อขึ้นในท้องที่นั้น เพื่อจะได้ให้เห็นว่าเราลานช้างลานนาควรจะเป็นทองแผ่นเดียวกัน และความจริงกินไปถึงฝั่งโน้นอีกเยอะแยะ เพราะ-- ฉะนั้นเราจึงเอาชื่อไว้เพื่อให้เป็นทองแผ่นเดียวกัน

ส่วน ชื่อจังหวัดวัฒนธรรม นั้น เราตั้งขึ้นก็โดยเห็นว่ามีเขตแดน ต่อเนื่องกับอำเภอวัฒนานคร และเนื่องจากการได้จังหวัดนี้ไม่ได้เสียมราฐมา จะได้คล้ายคลึงกันว่า วัฒนาราชฎร์ เพื่อดำเนิน การ ก่อสร้างให้เจริญ ขึ้น ยิ่ง กว่า เสียมราฐอีก

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียน ข้อข้องใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติขึ้นสักเล็กน้อย คือท่านผู้แทนในสภา ฯ นี้เราย่อมทราบกันมาแล้วว่า ในการที่เราจะได้ดินแดนคืนมานั้น ย่อมทำความรู้สึกในเกียรติภูมิของพวกเราเป็นอย่างยิ่ง และด้วยเหตุนี้เองจึง ทำให้เรารู้สึกตื่นตัว ในการที่เราจะได้เห็น จังหวัดต่าง ๆ ๔ จังหวัดที่เราจะแบ่งตั้งพระราชบัญญัติฉบับ

นี้ เมื่อตั้งหน้าแล้วข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่เฉพาะแต่ข้าพเจ้าที่ต้องการ เวลาพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้สักเล็กน้อย ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ต้องการด่วนก็ตาม แต่ทว่าเราก็ต้องการเวลาที่พิจารณาให้ละเอียด ถัดวันดังที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กราบเรียนต่อสภานี้ ปัญหาของพระราชบัญญัตินี้จะด่วนสักเพียงใด ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะพิจารณาได้ คือจริงอยู่รัฐบาลต้องการเสนอพระราชบัญญัติเป็นการด่วน และจะประกาศใช้โดยเร็วทางรัฐบาลก็จำเป็น อยู่เอง ที่จะต้องรออย่างรวดเร็วที่สุดวันที่ ๙ กรกฎาคม คือหลังจากวันให้สัตยาบันกันแล้ว เพราะว่าดินแดนที่เราได้คืนมานั้น จริงอยู่เราเชื่อกันว่าเราจะได้ แต่ว่าตามอนุสัญญาสันติภาพ เรายังไม่ได้รับโอนกัน จะต้องให้สัตยาบันกันเสียก่อน คือวันที่ ๙ กรกฎาคม และนอกจากนั้นยังมีเวลาผิดผ่อนอีก ๒๐ วัน คือปรากฏตามพิธีสารการโอนดินแดนนั้น และนอกจากนั้น เรายังมีกำหนดเวลาเคลื่อนที่อีก ๗ วัน เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า ในการที่ได้คืนแดนนั้นต้องกินเวลานับจากวันที่ ๙ กรกฎาคมอย่างช้าที่สุดก็ ๒๗ วัน เพราะ

นั้น จึงมีเวลาอีกมากมาย ที่เดียวที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็ว่าจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ก็พร้อมๆ กับอนุสัญญาสันติภาพ เพราะฉะนั้นรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการด่วนก็สมควรที่จะกล่าวอ้างได้ ก็เพราะต้องเตรียมการภายใน ความจริงปัญหาเรื่องการเตรียมการนั้น ถึงแม้จะไม่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น การด่วน รัฐบาลก็ทำได้คือเสนอในสมัยประชุมสามัญที่ตนเอง เราจะเปิดสมัยสามัญในวันที่ ๒๔ มิถุนายน และจะผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ในเดือน กรกฎาคม ถึงอย่างนั้นเราก็ทำอยู่คนเดียว

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อข้องใจอยู่ไม่น้อย และถ้าจะพิจารณามาตรา ๓ เรื่อยไป ดังที่ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยได้ชี้แจงเมื่อก่อนเกี่ยวกับข้อจังหวัดต่างๆ ข้าพเจ้าคิดว่าสมาชิกสภาฯ นี้ก็ย่อมอยากจะมีส่วนรู้เห็นในการตั้งนามจังหวัดที่เราได้มาใหม่ ซึ่งเราน่าปลอบปลมใจที่ควรถือชื่อให้แก่ผู้ที่ต่อสู้หรือจะถือชื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง ขอให้เรามีส่วนร่วมมือในการที่ตั้งนามจังหวัดที่เราได้มาใหม่ด้วยกันเถิด ถ้าเราเสนอเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างไรเสียเราก็จะต้องพิจารณารวดเดียว เพราะว่าเรา

จะมีการ ประชุม กันเพียง วัน วัน เดียว เพราะเราจะปีติสมัยประชุมวิสามัญแล้ว และปัญหาอื่นก็จะมิขึ้น ได้ตั้งที่ผู้แทนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กล่าวแล้ว คือ ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ เป็นต้น เรา มาถึงประชุมกันแล้วก็ได้รับญัตติและอ่าน ให้ได้ความคิดในทันทีทันใดนั้น ข้าพเจ้าเองก็ขอรับว่าไม่มีสติปัญญาความสามารถ เจียบแหลมพอ ที่จะ พิจารณา ได้ ถัดวัน ข้าพเจ้าอยากจะขอ อ่อน วอน ความ กรุณา เช่นนี้ ขอได้โปรดให้เวลาพิจารณาเรื่อง เหล่านี้สักเล็กน้อย เข้าใจว่าเรื่องเหล่านี้ ก็จะเป็นไปตามความ ประสงค์ ของ ท่าน และสภา ฯ จะรับหลักการไว้อย่างแน่นอน และเรื่องการเตรียมตัวก็เตรียม ไว้ ดี แล้ว ส่วนที่กราบเรียนแล้วก็เพื่อ ขอให้ร่วมมือ พิจารณา ในเรื่องนามจังหวัดต่าง ๆ หวัง ว่า จะได้รับความกรุณาจากท่านนายกรัฐ-มนตรีเป็นพิเศษ

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์ สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด-ไทย) : ที่รัฐบาลเสนอขึ้นมาเช่นนี้ไม่ใช่ ตั้งใจจะรวบรัดสภา ฯ แต่โดยมีเหตุผลว่า เพื่อฉลองมิ่งขวัญในการที่เราได้ลงมือรับ รองการให้สัตยาบันสนธิสัญญา สันติภาพ นั้นอันหนึ่ง อีกอันหนึ่งการเตรียมการ

เราได้ทำอยู่แล้ว แต่ว่าเราไม่มีอำนาจจะไปแต่งตั้งใครอย่างไร ก็อาจจะดำเนินการให้พร้อม ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งใคร ต่อใครจะได้เรียกมาอบรม เพราะว่า ดินแดนที่ได้มาใหม่นั้น ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงแล้วว่ามันเป็นดินแดนใหม่ เราจะต้องอบรมให้สูงให้ดีกว่าที่เขาปกครองอยู่ก่อน แต่ท่านสมาชิกมีความข้องใจอยากจะศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์ เรื่อง ชื่อนั้น ถ้ารับหลักการ ไว้ก่อนแล้วตั้ง กรรมวิธีการก็ได้รัฐบาลไม่ขัดข้อง

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกล-นคร) : ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่ท่านรัฐ-มนตรีได้กล่าวมาแล้วก็เป็นพระคุณอย่างยิ่ง ชอบที่จะรับหลักการและตั้งกรรมวิธีการ ไปพิจารณาในสมัยสามัญ

นายศิริ บำเพ็ญอยู่ (ชัยนาท) : สำหรับในดินแดนที่เราได้ใหม่ ข้าพเจ้า มีความสงสัยในเรื่องสัญชาติของผู้ที่จะเข้ามาอยู่ เพราะเหตุว่าในระหว่างที่ประเทศไทยเกิดกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศส นั้น ทางรัฐบาลได้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียง คือได้ประกาศว่าให้พี่น้อง เขมรมีสัญชาติไทยและบังคับไทย เพราะ ฉะนั้นตามกฎหมายย่อมจะถือว่าพวกเขาเหล่านั้นมีสัญชาติและบังคับไทย พวกที่อยู่ใน

ดินแดนที่ได้ใหม่นั้น พวกที่จะออกไปนี้
เราเหมือนสัญญาสันติภาพกำหนดไว้แล้ว ไม่
ขอรับสัญญาเดิมภายในเท่านั้นเท่านั้นก็
หมดสิทธิ แต่ผู้มาอยู่ใหม่จะปฏิบัติอย่างไร
รัฐบาลไม่ได้เพิกถอนและจะปฏิบัติอย่าง
ไร ก็จะเข้ามาในดินแดนใหม่อย่างไร
จะปฏิบัติในเรื่องการเข้าเมืองหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
คนละเรื่อง นี่เรื่องการปกครองไม่ใช่เรื่อง
สัญญาสันติภาพ

นายจำลอง ดาวเรือง (มหา-
สารคาม) : ท่านรัฐมนตรีได้แถลงให้
ทราบแล้วว่า ในเมื่อเราได้ดินแดนใหม่
ขึ้นมาเราก็จำเป็นต้องปรับปรุงดินแดนที่เรา
ได้มาใหม่ และเพื่อจัดการให้ทันสมัย
สัญญาสันติภาพซึ่งได้รับเสนอร่างพระราช
บัญญัตินี้เข้ามา ให้ชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติ
จัดการปกครองในดินแดนที่ประเทศฝรั่ง-
เศสคืนให้แก่ประเทศไทย ข้าพเจ้าจึงสงสัย
ว่าดินแดนที่ฝรั่งเศสคืนให้แก่ประเทศไทย
นั้นในวันพิจารณาสนธิสัญญานั้นข้าพเจ้าได้
เรียนถามแล้วว่า ดินแดนที่ได้มาใหม่ คือ
ได้มาด้วยการยึดอย่างหนึ่งและเจรจาอย่าง
หนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า
ดินแดนได้มาด้วยการเจรจา และเมื่อ
วันที่ประธานกรรมการได้ชี้แจงว่า เรา

ไม่มีโอกาสพิจารณาว่าทรัพย์สินที่เรา
เจรจาอย่างใดไม่ และโครงการในการ
ปกครองนั้นเราจะต้องใช้งบประมาณ เรา
จะใช้งบประมาณทางใดและปรับปรุงไป
เพียงใดบ้างสำหรับดินแดนใหม่นั้น

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด-
ไทย) : เมื่อเราได้ดินแดนมาใหม่ก็จะ
ต้องใช้งบประมาณของเรา และก็จะต้อง
ตั้งงบประมาณ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
(อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเรียนข้อ
ข้องใจเล็กน้อย คือปัญหาในเรื่องนี้ เรา
ว่าด้วยพระราชบัญญัติจัดการปกครองใน
ดินแดนที่ประเทศฝรั่งเศสคืนให้แก่ประ-
เทศไทย แต่ในการที่เราได้ดินแดนนี้มี
อยู่ ๒ ตอน คือ

ตอนหนึ่งในการที่กองทัพไทยเรา
ได้เคลื่อนที่ไปยึดไว้แล้วเราก็ประกาศเอา
เป็นอธิปไตยของไทย แล้วการปกครอง
นั้นบางแห่งเราก็ให้ชนกับจังหวัดบาง
จังหวัด และอีกตอนหนึ่งคือทางที่เราได้
มาด้วยการเจรจา ที่นี้ปัญหาในการ
ปกครองก็ไม่มีปัญหาที่น่าจะยุ่งยากอะไร
นัก แต่ปัญหาในการตุลาการนั้น เมื่อ
เสนอพระราชบัญญัติมาเช่นนั้นแล้ว รัฐบาล
จะต้องเสนอพระราชบัญญัติเกี่ยวกับพระ-

ราชบัญญัติตุลาการอีกฉบับหนึ่ง หรือว่า จะเสนอด้วยวิธีการใด เพราะปัญหา ยุ่งยากก็มีอยู่ เช่น ในการตั้งจังหวัด นครจำปาศักดิ์ ถ้าราษฎรเกิดพิพาทใน คดีแพ่ง หรือถ้ามีผู้กระทำผิดทางอาญา ถ้าพูดถึงการฟ้องศาลยุติธรรมก็ต้องฟ้อง ศาลจังหวัดนครจำปาศักดิ์ ซึ่งจะฟ้องที่ ศาลอุบล ฯ ไม่ได้ เพราะการปกครอง ขึ้นเฉพาะ ขำหลวง ประจำจังหวัดและเรา ยังไม่มีศาลในเวลานี้ ทางรัฐบาลได้ดำริ ไว้อย่างไร

น.อ.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวกับการ ศาล มี กิจการ ที่ จะ ต้อง กระ ทำ สอง ประการ คือในประการที่หนึ่ง ก็จำเป็นจะต้องเสนอ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลตามรัฐธรรมนูญ คือว่าการจัดตั้งศาล นั้น จะ ทำ ได้ โดยผล แห่งพระราชบัญญัติในประการหนึ่ง อีก ประการหนึ่ง จะต้องมีการบัญญัติ ว่าด้วยการใช้กฎหมายในดินแดน ที่ยึดได้ ซึ่งจะต้องแบ่งเป็นกรณี กรณีแพ่งและ กรณีอาญา และนอกจากนั้นจะต้องขบ ปัญหาในเรื่องการที่คดีค้างอยู่เสร็จเด็ด- ขาดไป แต่ว่ายังไม่ได้บังคับ อยู่ใน ระหว่างการสอบสวนพิจารณา และคดี

เกิดขึ้นในระหว่างที่เรายังไม่ได้เข้าปก- ครอง จะดำเนินการอย่างไร เรื่องต่างๆ เหล่านี้ รัฐบาล ได้เตรียมการ พร้อมแล้ว และถ้าแม้ว่ารัฐบาลได้ประกาศพระราช- บัญญัติขึ้นแล้ว รัฐบาลก็จะเสนอร่าง พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้มาได้ ซึ่ง ไม่ใช่สมัยประชุมคราวนี้ เพราะไม่มี ความจำเป็นอย่างไร แต่ว่าเมื่อพระราช บัญญัติขึ้นผ่านออกไปเป็นหลักแล้ว กิจการ อื่น ๆ ก็สามารถดำเนินการตามออกไปได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ- เจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า สมควรจะรับหลักการ แห่งร่าง พระราช- บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรด ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับ หลักการ แห่งร่าง พระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ส่ง กรรมการธิการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ต. หลวงเขวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด- ไทย) : ส่งกรรมการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาล ขอเสนอให้ตั้ง กรรมการ

วิสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมผู้นอมนุมัติมีจำนวนที่คน

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอเสนอ ๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้มีกรรมการจำนวน ๗ คน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมผู้นอมนุมัติ

พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ๑. พ.ต. หลวงโกวิทอภัยวงศ์ ๒. พระยาสุนทรพิพิธ ๓. พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : สำหรับที่เหลือข้าพเจ้าขอเสนอ นายศิริ บำเพ็ญอยู่

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าเสนอ นายเตียง ศิริขันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ร.ต.เนตร์ พูนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร

มีสมาชิกรับรอง

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายจำรัส มหาวงศ์นันท์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรบแล้ว ขอให้เลขาธิการ ข อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

๑. พ.ต. หลวงโกวิทอภัยวงศ์ ๒. พระยาสุนทรพิพิธ ๓. พ.ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม ๔. นายศิริ บำเพ็ญอยู่ ๕. นายเตียง ศิริขันธ์ ๖. ขุนสุคนธ์วิทศึกษากร ๗. นายจำรัส มหาวงศ์นันท์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายในกี่วัน

พ. ต. หลวงเซว่งศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

นายพัน สุพรรณสาร (พระ-
นครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอประทาน
กราบเรียนว่า วันนี้ จะเป็น ๑๕ วันนับ
แต่วันนี้เป็นต้นไปหรืออย่างไร และขอ
ทราบว่าจะพิจารณานอกสมัยประชุม หรือ
จะไปพิจารณาเมื่อเปิดประชุมสมัยสามัญ
แล้ว

พ. ต. หลวงเขวงศกิตสังคราม
(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด
ไทย) : ๑๕ วันนับแต่วันนี้ แล้วก็
พิจารณานอกสมัยประชุมไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พิจารณา ๑๕ วันนับแต่วันนี้เป็นต้นไป
แล้วมาพิจารณาในสมัยประชุมหน้า เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

พล. ต. หลวงพิบูลสงคราม
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานและ
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย บัดนี้กิจการใน
เรื่องเกี่ยวกับการประชุมสมัยวิสามัญก็ได้
สิ้นสุดลง และทางสภาผู้แทนราษฎรก็ได้
เสร็จพร้อมใจกันให้สัตยาบันแก่อนุสัญญา
ซึ่งได้ไปทำ ณ กรุงโตเกียวแล้ว และได้รับ
หลักการร่างพระราชบัญญัติจัดการปก-
ครองในดินแดนที่จะได้มาใหม่ ทางรัฐ-
บาลได้คำนึงอีกเรื่องหนึ่ง ก็อยากจะขอ

เสนอต่อท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ณ ที่นี้
กล่าวคือในการที่เราจะได้รับดินแดนมา
ในคราวนี้ เราได้ไปกระทำกัน ณ ประ-
เทศญี่ปุ่น ณ กรุงโตเกียว และในความ
อุปการของรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งเป็นคนกลาง
จัดการไกล่เกลี่ย ข้าพเจ้าได้ทราบจาก
คณะผู้มีอำนาจเต็มที่ได้ไปทำการเจรจา
ณ กรุงโตเกียวเห็นว่า ทางรัฐบาลญี่ปุ่นได้
ให้ความอุปการมากมาและเป็นที่ยพอใจ
ของคณะผู้แทนของเราเป็น อย่างยิ่ง
ฉะนั้นด้วยเหตุที่ประเทศของเราเป็น
ประเทศที่รักความสงบ เป็นประเทศที่
รักความสันติสุข และเป็นประเทศที่มี
นโยบายในการที่เราจะรักษาสัมพันธ-
ไมตรีกับนานาชาติอยู่ด้วยกันโดยสม่ำเสมอ
และในคราวนี้เราได้ดินแดนมา นับว่า
เป็นเกียรติยศแก่ประเทศชาติของเราเป็น
อย่างยิ่ง และในโอกาสที่คณะผู้แทนของ
เราได้รับความอุปการจากทางประเทศ
ญี่ปุ่นเป็นอันมากดังได้กล่าวมาแล้ว ข้าพ-
เจ้าจึงอยากจะเสนอต่อท่านผู้มีเกียรติ ณ
ที่นี้ว่า เราควรที่จะขอบใจรัฐบาลญี่ปุ่น
ซึ่งเป็นคนกลาง และจัดการไกล่เกลี่ยให้
เราได้รับดินแดนคืนมาโดยเราตั้ง อยู่ใน
หลักว่า เราจะเป็นมิตรที่ดีกับนานาชาติ

ทุกชาติทั่วกันหมกไทยสม้าเสมอ และชาติ
 โดที่ ได้ให้อุปการ และ ให้ความเอื้อเฟื้อ
 เรา ในทาง ที่วัฒนธรรม ดาวร แก่ ประเทศเรา
 แล้ว เราก็คควรที่จะรู้สึกชอบอกชอบใจใน
 ชาตินั้นเป็นพิเศษ ตามโอกาสที่ชาตินั้น
 ได้กระทำการ เป็น สิ่งที่ดีแก่ ประเทศเรา
 เพราะฉะนั้น ณ ที่ข้าพเจ้าจึงขอเสนอต่อ
 ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ถ้าแม้ว่าท่านเห็น
 ชอบว่าทางรัฐบาลญี่ปุ่น ได้เป็นผู้ที่ทำคุณ
 ประโยชน์ให้แก่เราในคราวนี้ ก็หวังว่า
 ทุกท่านจะได้ รู้สึกชอบใจ ให้ในโอกาสนี้
 เพื่อเป็นกำลัง นำใจ แก่ทาง รัฐบาล ญี่ปุ่น
 และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของเขาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ท่านนายกรัฐมนตรี

ข้าพเจ้าขอเรียน ว่าสมาชิกสภาผู้
 แทนราษฎรทุกคน มีความปีติยินดีเป็น
 อย่างยิ่ง ที่ได้ทราบจากท่านนายกในวัน
 เปิดประชุมวิสามัญสมัยนี้ ว่ารัฐบาลของ
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีนโยบายเป็นมิตรที่
 ดีกับนานาชาติทั่วกัน และเพราะเห็นว่า
 ประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก จึงได้
 ดำเนินนโยบายอย่างสงบเสงี่ยม พยายาม
 ประคองสัมพันธ์ไมตรีกับฝรั่งเศสให้เป็น
 ที่เรียบร้อย ไม่เคยแสดงการเป็นปฏิปักษ์
 ต่อฝรั่งเศสอย่างใดเลย แม้กระนั้นก็ดี

ฝ่ายฝรั่งเศสยังคอบปฏิเสธรและยืนยันว่าจะ
 บังคับอินโดจีน ไม่ว่าจะมิตัวมาจาก
 สารทศโค ขนทหารพร้อมทั้งอาวุธยุท-
 โธปกรณ์ มา ไว้ตาม ชายแดน ติดต่อกับ
 ประเทศไทย รุกรานประเทศไทย นำ
 เครื่องบินมาทิ้ง ระเบิดจังหวัดนครพนม
 และกระทำการอย่างอื่น ฝ่ายไทยจึงจำ
 เป็นต้องใช้กำลังทหาร ตำรวจสนาม เข้า
 ทำการรบเพื่อเป็นการ ป้องกันการ
 รุกราน

มูลเหตุพิพาทกับชาติฝรั่งเศสสืบ
 เนื่องมาช้านานแล้ว ครั้งก่อนๆ คนไทย
 สงสัยว่าจะไม่มีอาวุธทันสมัย และสงสัย
 ในกิจการอื่นอีกหลายอย่างแต่ในคราวนี้
 ดูไม่มีใครมีความสงสัยในสิ่งและในเรื่อง
 ใดเลย คนไทยมีความไวใจในความ
 ปรีชาสามารถของท่านนายกรัฐมนตรี ไว
 ใจในรัฐบาล ไวใจในแม่ทัพ และไวใจ
 ในผู้บังคับบัญชาถัก ๆ ลงมา นับว่าได้
 รับการสนับสนุนจากประชาชาติไทยอย่าง
 ศยง คนที่ไปรบคราวนี้ ไปด้วยความ
 ยินดีและร่าเริง ยินดีที่ได้มีโอกาสทำงาน
 สำคัญให้ประเทศชาติ สมักรไปแต่แนว
 หน้า ไม่ว่าบุคคลใดเมื่อทราบข่าวทาง
 ราช การ ต้อง การ ตัวแล้วเป็น ไปทั้งนี้
 ส่วนผู้ที่ไม่มีโอกาสไปรบก็พยายามทำการ

ทางแนวหลัง เช่นสมาชิกสภาฯ ก็ได้
เข้ากอง อาสาภาค และ ไปเยี่ยมเยียน
ทหารที่แนวรบ และกระทำการอย่างอื่นๆ

ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของคน
ไทยก็คือความเป็นไทย และความเป็น
เอกราช เหตุที่ได้ความเป็นไทย และ
ความเป็นเอกราชมาจนบัดนี้ ก็เพราะ
ความกล้าหาญอย่างยอดเยี่ยม คราวนี้ท่าน
นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำไปในทางที่ดียิ่ง
ความกล้าหาญของคน ไทยจึงปรากฏเด่น
ชัดให้คนเห็นทั้งโลก

ดินแดนที่ฝ่ายไทยจะ ได้รับคืนมา
ก็มีปรากฏ อยู่แล้ว ในอนุสัญญาสันติภาพ
แต่ความตั้งใจของคน ไทยอีกอย่างหนึ่งใน
เรื่องนี้อยู่ที่ได้ในทางใจ ซึ่งจะเป็นอนุ-
สรณ์ของท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้ทำให้ไว้
แก่ชาติไทยชั่วกาลนาน

ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรี
ได้ทะการสำคัญ ๆ ถูกต้อง เตรียมการ
ทุกอย่างไว้เป็นที่เรียบร้อย และบริหาร
ราชการแผ่นดินมาเป็นอย่างดี จึงได้รับ
การสนับสนุนจากประชาชนคนไทยมาก
มายถึงเช่นนี้ ซึ่งไม่เคยมีในประวัติ-
การณ

ในที่สุด ในนามของสมาชิกสภาผู้
แทนราษฎร ข้าพเจ้าขออำนวยพรให้ท่าน
นายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีทุกคน
จงมีความสุขสมบูรณ์ และขอให้ความดี
ที่ท่านนายกรัฐมนตรีทำไว้ ให้แก่ ชาติใน
ครั้งนี้จงปรากฏแก่คนทั้งหลายชั่วกาลนาน

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าได้รับพระราช
กฤษฎีกาปิดสมัย ประชุม วิสามัญแห่ง สภา
ผู้แทนราษฎร มีความว่า

พระราชกฤษฎีกา
ปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๔๘๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๔
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้เรียกประชุม
วิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น บัดนี้
สมควรที่จะปิดประชุมได้แล้ว

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอภัย
อำนาจตามความในมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธ
ศักราช ๒๔๘๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๕ นาฬิกา
หมดระเบียบวาระ ปิดประชุม

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุม

พุ่มเทพ กาญจนเสริม	ประเสริฐ ปัทมะสุนันท์	ผู้จตรายงาน
หลวงประสิทธิ์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
โมรา ณ ถลาง	วิศิษฐ์ ลูกอินทร์	..
พ.ต. ขจรกลางสนาม	สุนันท์ ดีพลาก	..
อนุสรกรณ์	เล็ก จารุณัฐ	..
เนลา เตาลานนท์		
จำลอง คาวเรือง		
เสกกล เจตสมมา		
ทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม		
บุรุษการกิตติ		
ม.ล. ท้อย ชุมสาย		
ราษฎร์วิรุณหกิจ		
อภัยสรสิทธิ์		

ตรวจแล้ว ๑๘/๗/๘๔

ทองเปลว ชลภูมิ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร